

opusdei.org

Šv. Chosemarijos kanonizacijos metinės

2002 m. spalio 6 d. Jonas Paulius II kanonizavo Opus Dei steigėją, kurį pavadino „kasdienybės šventuoju“.

2023-10-06

Ištrauka iš šv. Popiežiaus Jono Pauliaus II pamokslo:

„Viešpats Dievas paėmė žmogų ir apgyvendino jį Edeno sode, kad jį dirbtų ir juo rūpintųsi“ (Pr 2, 15). Pradžios knyga, kaip girdėjome

pirmame skaitinyje, mums primena, kad Kūrėjas patikėjo žemę žmogui, kad „ją dirbtų“ ir „ja rūpintųsi“. Tikintieji, veikdami įvairiose šio pasaulio srityse, prisideda prie šio dieviškos visuotinės užduoties įgyvendinimo. Darbas ir bet kokia kita veikla, atlikta su malonės pagalba, tampa kasdieninio šventėjimo priemone.

„Paprastas krikščionio, turinčio tikėjimą, gyvenimas, - sakydavo Chosemarija Eskriva, - dirbant ir ilsintis, meldžiantis ar miegant, bet kokiu metu, tai gyvenimas, kuriame Dievas nuolat yra“ (*Meditacijos*, 1954 m. kovo 3 d.). Toks antgamtinis požiūris į egzistenciją, atveria ypatingai turtingą išganymo perspektyvų horizontą, nes net ir iš pirmo žvilgsnio monotoniškame paprasto gyvenimo kontekste Dievas tampa artimas mums, ir mes galime bendradarbiauti išganymo plane. Dėl to dar geriau suprantama, ką sako II

Vatikano Susirinkimas,
kad „krikščioniška žinia neatskiria
žmonių nuo pasaulio tobulinimo,
[...], bet ji tam įpareigoja.“ (*Gaudium
et spes*, 34).

Pakelti pasaulį į Dievą ir jį perkeisti
iš vidaus – tai idealas, kurį nurodo
jums šventasis įkūrėjas, brangūs
broliai ir seserys, šiandien
besidžiaugiantys jo iškėlimu į altorių
garbę. Jis primena jums, kad neturite
leisti įbauginami materialistinės
kultūros, kuri grasina panaikinti
tikriausią Kristaus mokinių
identitetą. Jis mėgdavo pabrėžti, kad
krikščioniškas tikėjimas
nesuderinamas su konformizmu ir
vidine inercija.

Sekdami jo pėdomis, skleiskite
visuomenėje, nepaisydami rasės,
luomo, kultūros ar amžiaus
skirtumų, suvokimą, kad visi esame
pašaukti į šventumą. Pirmiausia
stenkitės jūs patys tapti šventi,

įgyvendindami evangelinį nuolankumą ir tarnavimo dvasią, atsidavimą Apvaizdai ir nuolatinį Dvasios balso klausymą. Taip būsite „žemės druska“ (Mt 5, 13) ir švies „jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje“ (Mt 5, 16).

Be abejo, netrūksta nesupratimo ir sunkumų tam, kuris bando ištikimai tarnauti Evangelijos darbui. Viešpats skaistina ir formuoja paslaptiga Kryžiaus galia tuos, kuriuos kviečia sekti paskui Jį. Bet Kryžiuje, - sakydavo naujas šventasis, -randame šviesą, ramybę ir džiaugsmą: *Lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce!*

Nuo 1931 m. rugpjūčio 7 d., kai aukojant Šv. Mišias, jo sieloje suskambėjo Jėzaus žodžiai: „kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs“ (Jn 12, 32),

Chosemarija Eskriva suprato dar aiškiau, kad pakrikštytųjų užduotis yra pakelti Kryžių virš visos žmogiškosios realybės, ir viduje jautė kylant karštą troškimą evangelizuoti visokias aplinkybes. Tuomet nedvejodamas priėmė Jėzaus kvietimą apaštalui Petruui, neseniai nuskambėjusį šioje aikštėje: „*Duc in altum!*“ Jį perdavė visai savo dvasinei šeimai, kad teiktų Bažnyčiai tikrą bendrystės ir apaštalavimo tarnavimą. Šis kvietimas taikomas šiandien ir mums visiems. „Irkis į gilumą, -mums sako dieviškasis Mokytojas, -ir išmeskite tinklus valksmui“ (Lk 5, 4).

Pilnas pamokslo tekstas ispanų kalba